

در غمت ای گل وحشی من، ای خسرو من جور مجنون بیرم ، تیشه فرهاد کشم

(امام خمینی ره)

صاحب پرچم محمدی و دولت احمدی ظهور می کند . او با اسلحه ، قیام می کند و راستگوست و زمین ، گهوار ِ اوست و سنت و فرایض (فراموش شده) را زنده می نماید.

{روزهای رهایی - تألیف: کامل سلیمانی}

تجدید دین (1)

در بسیاری از روایات، از تجدید دین و آمدن آیین جدید توسط امام مهدی (ع) سخن رفته است. (1) تجدید دین به هر یک از این معانی تصویری شود: تصحیح انحراف ها و تحریف ها، آشکار کردن فراموش شده های دینی، شرح احکام واقعی و فهم درست دین، متناسب با فرهنگ زمان و..... همه این ها در تجدید حیات دین، از این حکایت می کند که پیش از ظهور، اندیشه دینی به گونه ای به کاستی ها و پیرایه ها آمیخته خواهد شد که از حرکت های مهم امام (ع)، پاکسازی و پیراستن ذهن ها از رسوبات فکری گذشته و بازسازی فکری و در نهایت، احیای دوباره تعلیم راستین خواهد بود. حضرت علی (ع) می فرماید: «مهدی (ع) کتاب و سنت مرده و از میان رفته را زنده می کند.»

(1)

{الارشاد مفید، جلد 2- نهج البلاغه فیض الاسلام}

راوی می گوید: خدمت امام صادق (ع) عرض کردم: سیره و رفتار مهدی (ع) چیست؟ فرمود: «همان کاری را که رسول خدا (ص) انجام داد، مهدی (ع) هم انجام می دهد. بدعت های موجود را خراب می کند چنانچه رسول خدا هم اساس جاهلیت را منهدم نمود، آنگاه اسلام را از نو بنا می کند.» (3)

پس تجدید دین در زمان ظهور حضرت، یعنی احیای سنت پیامبر اکرم (ص).

{بحار المنوار، جلد 59}

آیین جدید (2)

امام صادق (علیه السلام) در باره راه و روش حضرت مهدی (علیه السلام) می فرماید: «راه و روش او، چون پیامبر (ص) است؛ یعنی هر چه پیش از او باشد ویران می کند - چنانکه پیامبر (ص) جاهلیت را ویران ساخت - و اسلام را از نوع می نمایاند.»

{غیبة نعمانی، ص 231}

دربسیاری از روایت های اسلامی، از تجدید دین و آمدن آیین جدید، توسط امام مهدی (ع) سخن رفته است.

{ارشاد مفید، ج 2، ص 383}

حضرت علی (ع) می فرماید: «او هواپرستی را به خدا پرستی باز می گرداند، پس از آن که خداپرستی را به هواپرستی بازگردانده باشند. رای ها را به قرآن باز می گرداند، پس از آنکه قرآن را به رای های خود بازگردانده باشند.»

{ نهج البلاغه ، خطبه 138 }

این کلام حضرت علی (ع) روشن می کند که اندیشه دینی پیش از ظهور، در سطح وسیعی براساس هواها و هوس ها و منافع شخصی و گروهی شکل می گیرد. عالمان دنیامدار و نفس پرست، اصول و فروع دینی و آیات وحی را به دلخواه تفسیر و تأویل می کنند؛ آنگونه که با آرزوهای دنیاخواهان آنان هیچ تضادی پیدا نکند و چنان که احادیث بسیار دیگر نیز، به این تصریح دارند، این کار امری رایج خواهد بود.

وقتی حضرت ظهور کند، بدعت ها را ابطال می کند و احکام خدا را به همان جوری که صادر شده ظاهر می نماید و حدود اسلامی را بدون سهل انگاری اجرا می کند. از این روست که چنین برنامه ای برای مردم تازگی دارد. مردم گمان می کنند وقتی حضرت ظاهر شود، تمام اعمال مسلمین را تصحیح می کند و به اتفاق آنان در گوشه مسجد مشغول عبادت می شود، امّا اگر مشاهده کنند که از شمشیر امام زمان (ع) خون می چکد و مردم را به سوی جهاد و امر به معروف و نهی از منکر دعوت می کند نمازگزاران ستم پیشه را به قتل می رساند و اموالی را که از راه تعدی و رشوه خواری و ربا به دست آوردند به صاحبانش برمی گرداند و مانع زکات را گردن می زند، این برنامه برای آنان تازه و جدید است.

{ دادگسترجهان ، ابراهیم امینی ، ص 306 و 309 }

نکته قابل توجه این است که اختلاف آراء و افکار در حوضه اندیشه دینی، به مقتضای اجتهادی بودن آن است و این نزد دین پژوهان، اصلی پذیرفته و برخواسته از تعالیم دینی امامان (ع) است. احادیث یاد شده، اندیشه هایی که بر پایه فهم و استنباط درست پدید آید و معیارهای مسلم اجتهاد دینی را متناسب با نیازهای فرهنگ دینی زمان خود دارا باشد، در بر نمی گیرد.

{ چشم براه مهدی ، ص 220 }

(21 و 2 بر گرفته از کتاب فرهنگ المغبایی مهدویت ، موعودنامه - مجتبی تونه ای)

